

DE VERBORGENHEID VAN BABYLON (2) - Oorsprong HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, kennis van de verborgenheden van het oude Babel (Babylon) geeft ons meer inzicht in het eindtijd-Babylon, dat niet aan Gods vernietigende oordeel zal kunnen ontsnappen.

Terwijl Kaïn de eerste stad bouwde na de schepping van de mens (Gen. 4:17), was Nimrod degene die Babel stichtte, de eerste stad ná de alles vernietigende zondvloed (Gen. 10:8-10). Het beginsel van Nimrods rijk was Babel (vers 10a). *“Beginsel”* (in het Hebreeuws *“resjje-iet”* – *tyvar*) wil zeggen *“het begin, het eerste, de oorsprong, het hoofd, het principe”*. Babel (en het latere gelijknamige wereldrijk) was een grote vijand van Israël.

Volgens de historici en oude overleveringen werd ook Ninevé, de hoofdstad van een andere aartsvijand van Israël, het in het huidige noord-Irak gesitueerde Assyrische rijk (Assur), door Nimrod gesticht. Micha 5:5 noemt Assur dan ook het land van Nimrod. Als we Gen. 10:11-12 lezen, dan ontdekken we dat Nimrod naast Ninevé nog veel meer steden stichtte. Hij was daarmee de allereerste machthebber op de aarde.

Zowel Babel als Assur waren als vijanden van Israël daarmee ook persoonlijke vijanden van God (Zach. 2:8) en hebben dus dezelfde oorsprong, namelijk Nimrod. Over hem dient het een en ander worden opgemerkt. Wie was hij eigenlijk? Waaruit putte hij zijn inspiratie?

Zou Nimrods inspiratiebron Satan kunnen zijn geweest, die ook de koning van Babel wordt genoemd (Jes. 14:4)? Met mede als gevolg dat de Here God Babel als het centrum van ongehoorzaamheid en rebellie tegen Hem beschouwt? Jer. 51:1 – *“Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal een verdervenden wind opwekken tegen Babel, en tegen degenen, die daar wonen in het hart van degenen, die tegen Mij opstaan.”* In deel 1 van deze serie bijbelverkondigingen heeft u dit reeds kunnen lezen.

Nimrod was een afstammeling uit de lijn Noach – Cham – Cusch. Nimrod was een kleinzoon van Cham, die zich verlustigde in zijn vaders naaktheid en die niet bedekte en vervolgens door Noach werd vervloekt. De naam *“Nimrod”* (*dwrmmn*) betekent *“in opstand komen, zich verzetten, rebellie, goddeloosheid, oneerbiedigheid”*. Omdat in bijbelse taal de betekenis van een naam relevant is voor het karakter van de drager, wil dit zeggen, dat Nimrod in zijn hart dus een rebel was, opstandig tegen God.

Er zijn in de bijbel drie schriftgedeelten die iets over Nimrod zeggen.

Gen. 10:8-10a – *“En Cusch gewon Nimrod; deze begon geweldig te zijn op de aarde. Hij was een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN; daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN. En het beginsel zijns rijks was Babel,*”

1 Kron. 1:10 – *“Cusch nu gewon Nimrod; die begon geweldig te zijn op aarde.”*

Mich. 5:5 – *“Die zullen het land van Assur afweiden met het zwaard, en het land van Nimrod in deszelfs ingangen. Alzo zal Hij ons redden van Assur, wanneer dezelve in ons land zal komen, en wanneer hij in onze landpale zal treden.”*

Het woordje *“geweldig”* in de eerste schriftgedeelten komt van het Hebreeuwse *“gkibbor”* (*rwbq*) dat *“machtig, sterk, geweldig”* betekent. Nimrod was machtig, sterk en geweldig.

In bijbelstudies wordt nogal eens verklaard, dat Nimrod net als Ezaü een kundig jager op dieren was en dat de geestelijke betekenis hiervan is, dat Nimrod zijn oude karakter botvierde en het vlees met z'n lusten najaagde. Aan deze uitleg behoeft op zich niet te

worden getwijfeld. Nimrod was immers ongehoorzaam aan God en opstandig, kenmerkende uitingen van het vlees. Toch gaat er een diepere betekenis schuil.

De Joodse Talmoed schildert Nimrod als zódanig weerspanning tegen God, dat hij middels eigen redeneringen mensen tot opstand tegen God verleidde.

De Jeruzalemer-Targum, een zeer oude overzetting van Hebreeuwse teksten in de Aramese taal, vertaalt Gen. 10:9 aldus: *“Nimrod was de machtigste oproermaker tegen God, die er ooit op aarde was”*. En verklaart dan verder, dat Nimrod machtig in de zonde was voor het aangezicht van God. Dat wil zeggen, dat hij tégenóver God stond en dat hij op mensen (zielen) jaagde, doordat hij hen opruide om de raad van Sem, Noachs zoon die de enige en waarachtige God wél wilde dienen, te verwerpen en hem na te volgen.

De Joodse historicus Flavius Josephus, die in de eerste eeuw na Christus leefde en veel over de Joodse geschiedenis schreef, verklaarde dat Nimrod de mensen aanvoerde om tegen God te rebelleren en God te verachten: *“Nimrod overtuigde de mensen ervan hun vreugde niet toe te schrijven aan God, maar aan hun eigen macht en kracht”* (Ant. Jud. 1).

De Joodse geleerde F. Weinreb schreef in zijn boek “De Bijbel als Schepping” dat Nimrod in het oude, afgodische Babylon voortdurend Abram vervolgte, omdat Abram niet aan die Babylonische wereld met al z'n aardse zaken en afgoden hechtte. Abram keerde de afgodendienst de rug toe en vernietigde zelfs die Babylonische afgoden. Hij wist dat er maar één ware God is en begon God te aanbidden. Volgens Weinreb is dit ook de reden, dat God Abram uit de stad Ur der Chaldeën (in Babylon) weghaalde. God riep hem uit Babylon (*“Gaat uit van haar”* – Openb. 18:4) en plaatste hem in Kanaän, het latere Israël.

En volgens Joodse overleveringen zou Nimrod meerdere malen hebben geprobeerd om Abram te vermoorden. Eénmaal zelfs wierp hij Abram in een brandende kalkoven, maar Abram zou ongedeerd uit het vuur gekomen.

Al met al was Nimrod, eerste heerser van Babylon, dus een vijand van God. Hij symboliseert duidelijk rebellie tegen God, zoals ook de Antichrist, de heerser van het eindtijd-Babylon, tegen God zal rebelleren (Openb. 13:1-9). Leest u nog eens deel 1. Nimrod is daarmee ook een typebeeld van de Antichrist.

In deel 1 zagen we dat Babel of Babylon de zetel en de geboorteplaats is van de verschillende bevolkingsgroepen en van waaruit de geschiedenis van de mensheid zich begint te ontvouwen. Ongehoorzaam aan Gods gebod om de gehele aarde te bebouwen, hadden de mensen zich geconcentreerd in Babylon om een stad en een toren te bouwen teneinde daarmee hun eigen naam te vestigen, waarna God hen middels een spraakverwarring tóch verspreidde. Leest u Gen. 11:1-9.

Babylon behelst dus de geestelijke rebellie van de mens tegen God. Het representeert de duistere invloed van Satan, koning van Babel, in het menselijke hart. Een invloed om de mensen trots en hoogmoedig, rebellerend en onafhankelijk van God te maken. Zoals we hierna nog zullen zien, is Babylon ook de geboorteplaats van afgoderij, het veelgodendom.

Broeders en zusters, in dit verband wil ik u er nogmaals op wijzen, dat de gebeurtenissen die in Genesis (= *“wording, begin”*) worden beschreven, de kiem zijn van latere gebeurtenissen. Alles wat zo kenmerkend is voor het oude Babel, zal in het eindtijd-Babylon opnieuw zichtbaar worden.

De bekende bijbelleraar Norbert Lieth verklaarde in het blad De Middernachtsroep de zinssnede uit Gen. 11:4: *“Laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden”* als volgt: ‘Hierin zien we het menselijke eenheidsstreven, machtswellust, zelfverheerlijking, massaorganisatie en massabeheersing (globalisering). Die toren

werd gebouwd om van daaruit alle mensen (want er was nog slechts één taal) geconcentreerd bij elkaar te kunnen houden en te kunnen controleren. In dit beeld zien wij de ingrediënten van de wereldregering van de Antichrist. Nimrod wist reeds toen, dat men zonder globalisering de mensheid niet zover krijgt om hem (NB, Satan, die ook de inspirator was) als god te aanbidden.'

Broeders en zusters, er is in dit kader nog iets heel bijzonders aan de hand. Aardolie speelt in de huidige maatschappij een alles bepalende politieke en economische rol. De immense energiebehoefte kan immers enkel met behulp van aardolie worden vervuld. Alles draait om aardolie als drijvende kracht achter de economie. Het wereldwijde machtsspel van de grote wereldmachten draait om aardolie. Aardolie bepaalt in grote mate hun politiek en aardolie bepaalt mede de expansie van grote ondernemingen en dus de globalisering. Wie aardolie bezit, bezit macht. Aardolie regeert de wereld.

Als we dan nu kijken naar het materiaal, waaruit de stad Babel en haar toren werden vervaardigd, dan lezen we in Gen. 11:3 dat uiteraard stenen (Statenvertaling: tichelen) werden gebruikt, maar óók dat als soort van kleefstof in plaats van leem lijm werd gebruikt. "Lijm" (het Hebreeuwse "chemar" – רמח) wordt in veel bijbelvertalingen vertaald met "asfalt, aardhars, teer, ruwe pek". Tegenwoordig zouden we zeggen ruwe olie, dus aardolie. Zowel asfalt, teer, pek en aardhars hebben immers aardolie als basis. Zoals bekend mag worden verondersteld, was en is ruwe olie in overvloedige mate in die contreiën aanwezig. De kiem van de in de eindtijd alles bepalende aardolie, werd dus reeds in het oude Babel gezaaid. Als we dan vervolgens kijken naar het Hebreeuwse woord voor "aardolie", dan zien we dat het woordje "neeff" (נֶפֶת) wordt gebruikt. Maar "neeff" (נֶפֶת) is ook het woord voor "de geest uit de afgrond (het binnenste van de aarde)". Ziet u hoe Satan God probeert te imiteren? Terwijl notabene olijfolie de Heilige Geest symboliseert!

Er valt echter nog meer over de stichting van Babylon op te merken.

Sommige historici en onderzoekers concluderen, onder andere aan de hand van Arabische overleveringen, dat Nimrod bij de stichting van de stad Babylon belangrijke hulp heeft gehad en wel van zijn vrouw Semiramis. Wie was zij?

Semiramis was volgens onderzoekers de eerste hogepriesteres van de afgodendienst te Babylon. Zij komt voor op alle vlaggen van de Assyrische koningen en wel als de godin Astaroth of Astoreth of Astarte, de hemelkoningin. Israël ging ten gronde aan de aanbedding van mede deze afgod. U kunt hierover lezen in onder andere Richt. 2:11-15, 1 Sam. 7:3-4; 12:9-10; 1 Kon. 11:4-11,33, 2 Kon. 23:13,26-27.

Nimrod en zijn vrouw Semiramis stichtten een geheime afgodendienst, welke werd voorgesteld onder het symbool van een gouden drinkbeker met daarin een bedwelmende drank. Het directe verband met de hoer van Openb. 17:3-5, het eindtijd-Babylon, wordt hiermee duidelijk: *"En hij bracht mij weg in een woestijn, in den geest, en ik zag een vrouw, zittende op een scharlaken rood beest, dat vol was van namen der godslastering, en had zeven hoofden en tien hoornen. En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud, en kostelijk gesteente, en paarden, en had in hare hand een gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van onreinigheid harer hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenschap; het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde."*

Deze geheime Babylonische cultus zou zich duizenden jaren lang hebben voortgeplant, onder andere naar het Egyptische rijk.

Het waren in het bijzonder Nimrod en Semiramis die tegen God opstandig waren. Zij verlieten Hem om valse afgoden te aanbidden. En zij bouwden een stad en een toren tégen Gods wil om vol trots en hoogmoed voor zichzelf een eigen naam te verwerven én niet over de aarde verstrooid te worden. En als hun creatie, het oude Babylon, het geestelijke centrum van opstand en rebellie tegen God was én Gods vijand, dan hoeven we ons niet te verwonderen, dat Babylon ook de aartsvijand van Gods volk Israël was en hoeven we ons

niet meer af te vragen waarom het eindtijd-Babel ook de grote vijand zal zijn van alle waarachtige, wedergeboren kinderen Gods.

Broeders en zusters, hierna wil ik u een korte samenvatting geven van wat archeologen, historici en andere onderzoekers hebben ontdekt over het oude Babylon. Zoals Gen. 10:10 aangeeft, begon alles met de stichting van de stad Babel. Het wereldrijk Babylon is voortgekomen uit het eerdere rijk Chaldéa, een oude benaming voor hetzelfde rijk. Ook de naam Mesopotamië wordt veel gebruikt. In deze streken lag ook de stad Ur, waar Abraham vandaan kwam. Het rijk bestond oorspronkelijk uit de landen rondom de Perzische golf. Op het hoogtepunt van haar glorie was Babylon het machtigste rijk ter wereld en het was de grootste en machtigste stad. De Babyloniërs zelf noemden hun land bij voorkeur Sumer (naar de Sumeriërs die in het zuiden woonden) of Akkad (naar de Akkadiërs die in het noorden woonden). Twaalfhonderd jaar lang domineerde Babylon de toen bekende wereld, totdat de Perzen en Meden kwamen en Babylon verslagen werd (Dan. 5:26-30; 6:1).

De stad Babel had een oppervlakte van twintig vierkante kilometer en werd doorsneden door de rivier de Eufraat. De stad had een groot aantal stadspoorten, die allemaal uitkwamen op de rivier. De stad had vele tempels, paleizen, torens (zogenaamde "ziggurat") en hoge gebouwen en was omringd met een dubbele muur van vijftien meter hoog. De muur was zo breed, dat er vijf wagens naast elkaar overheen konden rijden, waardoor de stad een haast onneembare vesting was. Het was in die tijd dé wereldstad bij uitstek en het politieke, culturele en godsdienstige centrum van de bekende wereld. Welvarend en rijk, kunstzinnig en trots, maar ook zondig, zedeloos en occult. Babel had een reputatie van hoogmoed, slechtheid en zedeloosheid.

De stad Babylon had meer dan vijftig tempels en bijna duizend kapellen en altaren. En er was een grote hoofdtempel met de hoogste toren van de stad. Dit was de toren waarover in Gen. 11:4 gesproken wordt. Deze tempel was gewijd aan de hoofdafgod Mardoek en in de top van deze toren was een gouden bed waarop tijdens het nieuwjaarsfeest de opperpriester zogenaamde "heilige" seksuele rituelen uitvoerde met een priesteres in opdracht van de afgod Mardoek. De tempelprostitutie bloeide weelderig in dienst van Mardoek. Mardoek werd geacht om "eeuwig leven" te kunnen verlenen. Hij werd als een slangachtige draak voorgesteld en droeg de titel "Heer van de vier werelddelen". Een mythe vertelt, dat toen de afgoden zich in hun nood tot Mardoek wendden, hij hen redde onder de voorwaarde dat hij daarna heer over alles zou worden. Zijn troon zou Mardoek in Babylon hebben opgericht, dat daarop tot het centrum van de wereld zou worden.

De afgod Mardoek wordt in de bijbel overigens met verschillende andere namen aangeduid. Bijvoorbeeld met de naam Bel (Jes. 46:1, Jer. 51:44) of Baäl (1 Kon. 18:21-40) of Merodach (Jer. 50:2) en ook Belial (2 Cor. 6:15). Het is duidelijk, dat Mardoek met de grote draak en oude slang Satan, de koning van Babel, moet worden vereenzelvigd. Openb. 12:9 – *"En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen."*

Naast de hoofdtoren had Babel nog andere torens. Dit waren met name observatoria van waaruit astrologen de baan van de sterren volgden. De wieg van de astrologie stond in het oude Chaldéa, het rijk dat uitgroeide tot het machtige Babylon. In het oudst bekende handschrift van de mens, de hiërogliefen van de Chaldeeërs, wordt de oorsprong van de astrologie beschreven. De koningen van Chaldéa en Babel hadden aan hun hof astrologen die hen adviseerden met betrekking tot de toekomst. Koning Nebukadnezar bijvoorbeeld had eens een droom die hem hevig verontrustte, waarna hij vervolgens raad vroeg aan zijn raadslieden. Dan. 2:2,27 – *"Toen zeide de koning, dat men roepen zou de tovenaars, en de sterrekijkers, en de guichelaars (d.w.z. bezweerders), en de Chaldeeën (d.w.z. afgodische priesters), om den koning zijn dromen te kennen te geven; zij nu kwamen en stonden voor*

het aangezicht des konings..... Daniël antwoordde voor den koning, en zeide: De verborgenheid, die de koning eist, kunnen de wijzen, de sterrekijkers, de tovenaars, en de waarzeggers den koning niet te kennen geven;” Dit rijtje specifieke adviseurs maakt duidelijk, dat het oude Babel een bolwerk was van afgoderij. En de astrologie was het grondbeginsel.

Het feit dat de torens van Babel sterren-observatoria waren, is geen bedenksel van moderne archeologen. Reeds de oud-Griekse geschiedkundige Hérodotos, die leefde van ongeveer 480 jaar voor Christus tot 430 jaar voor Christus, schreef over een kolossale, trapvormige tempeltoren in Babel van waaruit astrologen de sterren bestudeerden, de toren van Gen. 11:4 – “..... een toren, welks opperste in de hemel zij ..”. Die toren maakte deel uit van de hoofdtempel van Babylon, waarin de god Mardoek werd vereerd.

Predikers leggen vaak uit, dat men middels die toren God wilde bereiken. Deze verklaring is niet erg bevredigend, want deze toren was blijkbaar toch niet hoger dan eenennegentig meter. De bouwmeesters van de stad wisten heus wel, dat met een toren van eenennegentig meter hoogte God écht niet wordt bereikt. Immers, dat lukte ook niet vanaf bergen en heuvels van honderden meters hoogte. De toren was kolossaal om andere redenen, zoals blijkt uit uitvoerige beschrijvingen op teruggevonden spijkerschrifttabletten. De toren was eenennegentig meter hoog, maar had óók een basis van 91 × 91 meter. De afmetingen waren dus exact symetrisch. De bouwers wisten dus vóóraf, dat men niet hoger zou gaan bouwen dan eenennegentig meter. Neen, de grote tempeltoren werd gebruikt om naast het vereren van de afgoden ook de sterren te bestuderen. Dít wordt bedoeld met *“een toren, welks opperste in de hemel zij”*.

Vanuit Chaldéa en Babylon verspreidde de astrologie en het occultisme zich over de gehele bekende wereld van toen. Het oude Chaldese rijk veroverde later Egypte en bracht de kennis van de astrologie over op de farao's. Ook de pyramiden werden, net als de tempeltoren van Babel, volkomen symetrisch gebouwd. En de archeologen beweren, dat ze zodanig zijn gebouwd, dat zij exact de baan van bepaalde sterren, zon en maan weergeven. En later vertrouwden zelfs de Romeinse keizers voor hun beslissingen op de adviezen van hun astrologen.

Om nog even op Semiramis terug te komen, op de torens van de tempels van Babel stond veelvuldig haar beeld met in de armen Thammuz haar zoon, die zij op wonderlijke wijze zou hebben ontvangen. Semiramis werd als zogenaamde koningin des hemels aanbeden, niet enkel in Babylon, maar zelfs ook in Israël. Jer. 7:18 – *“De kinderen lezen hout op, en de vaders steken het vuur aan, en de vrouwen kneden het deeg, om gebeelde koeken te maken voor de Melecheth des hemels, en anderen goden drankoffereren te offeren, om Mij verdriet aan te doen.”*

“Melecheth” (מלכּת) is het Hebreeuwse woord voor *“koningin”*. Vanuit Babel werd deze specifieke vorm van afgoderij, ook wel de moeder-en-kind-cultus genoemd, over andere landen verspreid. Net als de astrologie. In Foënië ontstond de moeder-en-kind-godheid Astoreth en Thammuz, in Egypte Isis en Horus, in Griekenland Aphrodite en Eros, in Italië Venus en Cupido. En het lijkt er zelfs op, ook in de Rooms-Katholieke kerk! Want terwijl de vroege regengemeente enkel en alleen wilde weten over Jezus Christus en Dien gekruisigd (1 Cor. 2:2), werd vervolgens in de vlak hierna gestichtte Romeinse staatskerk Maria met in haar armen het babytje Jezus als hemelkoningin aanbeden.

Één van Gods klachten in Zijn oordeel over het eindtijd-Babylon is haar trots, haar zelfgerechtigheid, haar zelfgenoegzaamheid. Dat zij zichzelf beschouwde als een koningin. Openb. 18:7 – *“Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt heeft, en weelde gehad heeft, zo grote pijniging en rouw doet haar aan; want zij zegt in haar hart: Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal geen rouw zien.”*

Jesaja profeteerde over haar ondergang als koningin. Jes. 47:1,5 – *“Daal af, en zit in het stof, gij jonkvrouw, dochter van Babel! zit op de aarde, er is geen troon meer, gij dochter der Chaldeeën! want gij zult niet meer genaamd worden de tedere, noch de wellustige..... Zit stilzwijgende, en ga in de duisternis, gij dochter der Chaldeeën! want gij zult niet meer genoemd worden koningin der koninkrijken.”*

Geliefde broeders en zusters, als we dit alles in ogenschouw nemen, dan wordt Openb. 18:2-4 duidelijk: *“En hij riep krachtelijk met een grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte; Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde. En ik hoorde een andere stem uit den hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.”*

Het oude Babel stond bol van de afgoderij, het eindtijd-Babylon eveneens. Onreine, boze, duivelse demonen hebben Gods rechtmatige plaats in de mensenharten ingenomen. De sfeer in de wereld is doordrenkt van ontucht, materialisme, geldgier en afgoderij. Dan móét Gods oordeel uiteindelijk wel vallen. Daarom, broeders en zusters, vlucht weg van Babylon. U kunt deze wereld wel niet verlaten, maar u kunt uw harten wel sluiten voor die wereldse sfeer en uw harten laten reinigen door het kostbare, oneindig krachtige Bloed van Jezus. Vraag Hem om u te helpen geen gemeenschap te hebben met de zonden van de wereld.

Moge de Heiland u en mij helpen en zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)